

Mads Brinkmann Pedersens translokationstale

Taler

Mads Brinkmann Pedersen
Rektor

Dato

26. juni 2020

Kære dimittender, kære forældre, kære familier og kære ansatte på Struer Statsgymnasium

Den sidste fredag i juni kl. 10.00 går tiden i stå. I løbet af skoleåret snurrer små tandhjul med et schweizersurs forfinede mekanik hver eneste dag. Tilsammen driver de den helt store viser - skolens årshjul – rundt. Men i dag står tandhjulene stille. Kostskole, vejledningscenter, teknisk-administrativt personale, ledelse og lærere stopper op, og vi retter skolens fokus mod et eneste sted – nemlig gymnasiehallen - og mod en sidste opgave – nemlig at få sendt studenterne ud i verden. Og det er sket mange gange før, der er ikke grus i maskineriet, alt er lige som det skal være, for i dag ser vi resultatet af vores opgave, vores mission.

I år er dog helt særlig. For jeg ved at ansatte og elever har set frem til denne dag med mere spænding end ellers. Bag os ligger et forår, hvor alting med et slag blev anderledes og hvor tankerne tit var fyldt med spørgsmål om, hvordan eksamen, hufefejring, vognetur osv. skulle forløbe. I løbet af et døgn omlagde personalet på SSG en skole med otte uddannelser til nettet. Det krævede en jætteinindsats den og de mange efterfølgende dage, og selvom dette års tale er kraftigere beskåret end selv den mest vildtvoksende ligusterhæk på Thyholm, så skal der lyde en stor tak herfra. Nu åbner verden sig – faktisk i morgen – og I – kære studenter – kan i mere end en forstand nyde friheden igen.

I dag er det nemlig også uigenkaldeligt den sidste fredag for jer elever. For 1, 2 eller 3 år siden kom I en augustdag som små forpjuskede, forsigtige og måske også lidt forskræmte piger og drenge. I dag, en solbeskinnet junidag med blå himmel og mågeskrig over Struers røde tage, står I nu her som nyudklækkede, flyvefærdige om end lidt vingskudte studenter, brave svende og stolte kvinder,

klar til at indtage verden. Det er en ren transformation, personlig dannelse og faglig uddannelse, hver især og mindst ligeså vigtigt i fællesskab.

Jeres beviser vidner om den faglige læring, som I har slidt jer til i timerne og hjemme ved pc'en. Der er læst masser af sider og produceret en gevaldig stak opgaver. På SSG har vi den ambition at vi vil lære jer mere om verden og samfundet end I tror I nogensinde får brug for. Men vi har villet mere end det. I vores ungdomsuddannelseshus har vi også villet give jer muligheder for i mødet med andre og sammen med andre at lære

jer selv bedre at kende. Transformationen er ikke kun faglig, men ligeså vigtig af menneskelig karakter.

Det kendetegner studenterårgangen 2020 at I har rakt ud efter mulighederne. SSG-fællesskabet har vundet i styrke takket være jeres engagement. Lad mig blot nævne Pnyx-festerne, fredagscaféerne med volleyball og hockeyturnering, skoleforestilling, forårsfestval, Go Morn SSG, juleafslutning, fællestimer, Kinaudveksling, tur til Namibia, Struer Ungdoms Sløvsind, hvor et par af forfatterne endda læste egne værker op, en Roof top-concert på taget af F-bygningen med spredt sne på Struers tage og de seneste års gallafester, hvor opbakningen fra jer elever kun er vokset i omfang og kvalitet.

I har rykket jer menneskeligt og løftet jer fagligt. Begge dele er vigtige. Ved at følges ad, styrker de hinanden. Kun ved eks. at kunne interagere med andre, kan fagligheden for alvor blomstre. Kun ved at have noget viden og nogle kompetencer, kan man blive en værdifuld og værdsat medspiller.

Alt er ikke muligt på jeres videre færd. Det er en af det moderne samfunds myter, der i vores tid har skabt mere bekymring end begejstring. Myten kan motivere i momenter, hvor der skal præsteres, men den er i det store hele ganske og aldeles irrelevant. Jeg står ikke op hver morgen med tanken om at jeg kan blive til alt, hvis bare jeg vil. Jeg slår ikke øjnene op med tanken om at jeg jo også kunne blive verdensmester i dart, atomfysiker, vinder af Vild med Dans, snedker eller kunstmaler. Det ved jeg at mine evner ikke rækker til uanset hvor meget jeg end prøver. Spild ikke tid på den myte. I har ikke frit valg på alle hylder. I har forskellige talenter, forskellige evner og derfor også forskellige muligheder. Kunsten er at finde den hylder der passer til en. Det er ikke at nøjes, men det er at finde glæden i noget man mestrer, det er at springe ud i tilværelsen. Vær

medlevende, medskabende, modige og nysgerrige. Så skal det nok gå jer godt.

Og så skal I afsted herfra. Send mig en venneanmodning på Facebook eller LinkedIn. Følg jeres snart gamle skole. Husk at komme til årsfesten januar 2021.

I år skal I sendes afsted til ordene fra Kasper Windings *Alle har en drøm*. Den stammer fra slutfirserne med skyhøje realkreditrenter og kartoffelkur, og ytrer sig kritisk om materialismen som tyrannisk selvbedrag. Drømmen er noget, der ikke bliver til noget, fordi

menneskene håber, venter og tror. I kan heldigvis gøre noget ved det. Lad jeres magiske ord være at I vil og at I tør. Lyt engang:

Hvem ville tro mig hvis jeg sagde
Der er en vej ud af alting men sjældent en tilbage Vi lever i nuet i templer af glas
på kredit
Og spejler os halvt ihjel vederlagsfrit
Alle har en drøm
Om engang at bli' fri
Af lasterne der lænker os til
Nuets tyranni, selvbedrag og natteroderi
Ingen jeg kender ka' sige mig hva' vej jeg skal gå De har alle sammen travlt med
at indse dagen derpå De venter og håber og tror
Ligesom jeg på i morgen, det magiske ord
For nuet i sig selv har ingen anden mening end farvel Alle har en drøm
Om engang at bli' fri
Af lasterne der lænker os til
Nuets tyranni, selvbedrag og natteroderi

Hermed dimitterer jeg årgang 2020 fra Struer Statsgymnasium.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mads-brinkmann-pedersens-translokationstale-2020>